

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **T. Ł.** i in.,
oskarżonego z art. 216 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 maja 2023 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w O.
zawartego w postanowieniu z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. II K [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wniosek uwzględnić i sprawę oskarżonego T. Ł. i in. przekazać
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2023 r. Sąd Rejonowemu w O. wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że oskarżonym w sprawie jest m.in. T. Ł., wieloletni prokurator Prokuratury Rejonowej w O. utrzymujący z sędziami i asesorami Sądu Rejonowego w O. kontakty służbowe, a także koleżeńskie. W opinii sądu występującego z wnioskiem w trybie przepisu art. 37 k.p.k. wskazane okoliczności mogą w odbiorze społecznym rzutować na swobodę i obiektywizm orzekania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w O. zasługiwała na uwzględnienie i sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Instytucja tzw. właściwości z delegacji, uregulowana w przepisie art. 37 k.p.k., ma charakter wyjątkowy. Skorzystanie z niej możliwe jest tylko wtedy, gdy na gruncie konkretnej sprawy dojdzie do zmaterializowania się okoliczności, które dają podstawę do twierdzenia, że w odbiorze społecznym mogą powstać wątpliwości co do istnienia warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Takie okoliczności w istocie materializują się w sprawie niniejszej.

W prywatnym akcie oskarżenia skierowanym przeciwko m.in. prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w O. - T. Ł. sformułowano zarzut popełnienia czynu zakwalifikowanego jako przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. na szkodę B. H. (prywatny akt oskarżenia, k. 3-8 akt o sygn. II K 673/22).

Wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na wniosek sądu właściwego miejscowo. Rozpoznanie sprawy karnej w postępowaniu jurysdykcyjnym przez sąd miejscowo właściwy, tj. Sąd Rejonowy w O., w odbiorze zewnętrznym może doprowadzić do powstania uzasadnionego przekonania co do braku istnienia adekwatnych warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, skoro rozstrzygnięcie, które ma wydać w postępowaniu karnym Sąd Rejonowy w O. dotyczy m.in. odpowiedzialności karnej za czyn popełniony – według oskarżyciela prywatnego – przez wieloletniego prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. T. Ł., utrzymującego z sędziami i asesorami Sądu Rejonowego w O. kontakty służbowe, a także koleżeńskie. Na owe kontakty zwrócili uwagę sędziowie i asesor ww. sądu wylosowani kolejno do rozpoznania przedmiotowej sprawy we wnioskach o wyłączenie od udziału w sprawie (k. 22, 25, 28, 31), uwzględnionych przez Sąd Rejonowy w O. (postanowienia k. 23, 26, 29, 32). Jest to niewątpliwie okoliczność, która może podważać zaufanie co do istnienia warunków do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo nie tylko w oczach samych zainteresowanych wynikiem postępowania (stron), ale – również – w odbiorze społecznym, skoro sąd miejscowo właściwy miałby rozstrzygać w

przedmiocie zarzutu dotyczącego prokuratora pełniącego od lat swoją służbę w okręgu ww. sądu, a jak wynika z treści wniosków (oświadczeń) sędziów, dzielącego z ww. ten sam budynek bowiem Prokuratura Rejonowa w O. ma siedzibę w budynku Sądu Rejonowego w O., co skłania do spotkań na korytarzach miejsca pracy oraz na sali rozpraw. Sąd Rejonowy w O. nie bez racji zatem wskazuje na kontakty służbowe i koleżeńskie, jakie oskarżony prokurator utrzymuje z sędziami tego sądu. Uzasadnia to zatem przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania w trybie przepisu art. 37 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek Sądu Rejonowego w O. i orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia. O wskazaniu Sądu Rejonowego w K. jako właściwego do rozpoznania przedmiotowej sprawy w związku z uruchomieniem tzw. właściwości delegacyjnej zdecydowały względy organizacyjnej natury (jest to sąd nieodległy względem sądu miejscowo właściwego).

AG